

vil demonstrere og lade sig stemme ned og sige, at man så har gjort, hvad man kunne? Eller er det, fordi man har en forventning om, at regeringen vil give sig på nogle punkter, så der kan skabes et flertal? Jeg tillader mig at spørge: Hvad er det så, regeringen har i tankerne, for regeringen må da have gjort sig nogle tanker, før den går i Folketingssalen med dette lovfor-slag, medmindre det altså er ren demonstration?

Hvad er det så for en retning, man ønsker at gå i? Ønsker man at gå videre i den retning, man åbenbart har lagt for dagen før forhandlingen her i dag, hvor man giver Enhedslisten og SF indrømmelser?

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

Erhvervsministeren fik jo sagt meget i sin tale, må man sige. Hun var stort set hele vejen rundt med alle argumenterne, som jeg vil give hr. Thulesen Dahl fuldstændig ret i at der ikke var meget nyt i, men jeg må alligevel kommentere et par ting.

Venstre har på intet tidspunkt givet udtryk for, at det skulle være nedværdigende at gøre rent hverken for én selv eller andre for ikke at tale om at klippe hæk eller slå græs. Bare for at slå det fast.

Så talte ministeren om, at ministeren meget gerne ville skabe rigtige job, reelt arbejde og reelle arbejdspladser. Mener ministeren virkelig, at rigtige job, reelt arbejde og reelle arbejdspladser kun kan skabes, hvis der er – og nu vil jeg være venlig – ordnede forhold efter lovens og Kvindeligt Arbejdsforbunds fortolkning? Det synes jeg faktisk gør at vi er langt ude. Tænk alle de virksomheder, der fungerer udmærket uden overenskomst, dem, det er lykkedes at leve godt, men skjult for fagbevægelsen, sådan at de ikke har risikeret en blokade, der har tvunget dem til at skrive overenskomst.

Ministeren vil så gerne skabe et rigtigt erhverv. Er det et rigtigt erhverv, når tilskuddet fra staten er større end brugerbetalingen? Det mener jeg ikke det er, og jeg tror heller ikke, ministeren mener det. Men jeg har lyst til at stille et ganske kort spørgsmål: Hvornår havde ministeren forestillet sig, at denne hjemmeserviceordning ville blive til et rigtigt hjemmeserviceerhverv, det vil sige, hvornår når vi det tidspunkt, hvor det ikke er nødvendigt at give stats-tilskud eller fradrag?

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Ministeren svarede på mit spørgsmål om perspektivet med en meget engageret tale om de mennesker, der nu har fået job. Det kan jeg godt følge ministeren i. Jeg har da også sympati for de mennesker, der nu har fået en mulighed, og det er da også årsagen til, at vi denne gang i modsætning til de andre gange faktisk overvejer at stemme for, hvis den rette balance kan opnås. Men problemet er, at det ikke er nogen særlig kunst at skabe job, hvis der også er penge nok. Her er det ca. 0,5 mia. kr. for et par tusind job, og det er ganske meget. Hvis man følger analysen i, nu nævnte jeg Mandag Morgen, jeg kunne lige så godt have taget Erhvervsrederegørelsen, hvor de samme tanker og problemer har været fremlagt, antyder man, at nu kan den her succes så fortsættes. Så sidder jeg og spekulerer på, om vi så næste gang skal fritage vedligeholdelsesbranchen, restaurationsbranchen, og jeg kunne blive ved, for så kan man tage hele samfundet. Der er ikke nogen branche her i landet, der ikke kunne beskæftige utrolig mange flere mennesker, hvis man refunderede al den moms, de betaler, og al den skat, som ikke alene de selv, men også deres ansatte betaler.

Svaret er jo indlysende, nemlig at det ikke er holdbart. Vi kan jo ikke have et samfund, der hænger sammen, hvis branche for branche får refunderet skatten. Vi kan lave en omlægning, således at vi ser på skatteklekken, og det vil vi meget gerne diskutere, men at refundere branche for branche kan ikke lade sig gøre. Det bliver her og ikke mere.

Da det er en dyr ordning – og o.k. vi kan skabe job med mange penge – er det jeg beder om, at vi dog også får nogle job, der har et lidt andet perspektiv, nemlig at sørge for at vore efterkommere får en renere verden, så vi, samtidig med at vi skaber job, betaler lidt tilbage af den miljøgæld, som vi har pådraget os. Man kan jo skabe lige så mange grønne job for de samme penge, som man bruger til det her.

Ministeren påpegede, at der er nogle, der har fået en chance ved det her og har skabt noget, og det vil vi sådan set helst ikke undergrave. Hvis vi kan få den sammenhæng, den balance i det, at det er fremtidsikkert, og at vi samtidig tager hensyn til dem, der nu er kommet i gang, så tager vi det hele. Det er det langsigtede, jeg håber vi kan blive enige om.